

Najtrašnišej horja nocy
 Čista wutroba da mocy,
 Wjedže ćíše tamnu stronu,
 Hdžež ći rjeńše byće kće. (1845.)

Nuza a trošt.

Džens surowi so njezbože,
 Džens čwiluja mje starosće,
 Džens wołam: Pomoc pokhwataj
 A tyšnosće mi wotehnaj!

Što klinči mi tak troštniwi
 A wutrobu mi polóži?
 Je to dych Boži z wysoka,
 Kiž horce čolo wokhlódža?

Kaž kemšne zwony zaklinča,
 Tak Boži hlós mje namoľwja:
 Budź dowěrnny a zmužiwy
 A njemrěj hižo do bitwy.

Spřah nihdy přeco jenajki
 Njej' ćišćał člowskej ramjeni,
 Džens pari slónco kałate
 A jutře z dešćom wokhlódnje.

Hdyž džěći z blizka, z daloka
 Ći „džědo! wowka!“ wołaja —
 Tehd' mysl, zo budže hinašo,
 Štož dotal je će ćišćało. (1845.)

